

Bestuur

President : Tom Jacobs
Oud President : Bert Lamers
1^e Vice President : Toon Gasseling
2^e Vice President : Martin Liefrink
Secretaris : Marnix Jansen Venneboer
Penningmeester : Jos Niesink
Bankrekening : ABN-AMRO 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Secretariaat

Marnix Jansen Venneboer : Lorentzlaan 20
7002 HB Doetinchem
Telefoon : 0314-334984
Mobiel : 06-23847832
E-mail : doetinchem@lions.nl
Website : www.lions.nl/doetinchem
Digitaal ledenboek : www.lions.nl/lolas

Bijeenkomsten

Iedere maand : 1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.
Plaats : Gasterije De Heereboer
Oude Doetinchemseweg 42
7038 BJ Zeddam
Telefoon : 0314 – 651940
Fax : 0314 – 652488
E-mail : info@deheereboer.nl

Bij verhindering voor de vergadering altijd bij de secretaris afmelden.

Bij verhindering voor de taphap altijd dinsdag vóór 20.00 uur bij Gasterije "de Heereboer" afmelden

Voor bijeenkomsten met Papillons altijd dinsdag vóór 20.00 uur bij Gasterije "de Heereboer" opgeven

Wat staat er deze maand in het bulletin?

Pres(s)praat november 2006.....	4
Verslag bijeenkomst 1 november 2006.....	5
Times to remember.	7
Verjaardagen.	11
De Theaterhater.	12
Papillons.....	14
Commissies.	15

Pres(s)praat november 2006

Beste Lions,

Vorige week maandag ben ik samen met Henk Breuker naar een districtsconventie geweest. Voor mij was dit de eerste keer. Ik vond het een leuke ervaring. Natuurlijk werden er wat formaliteiten afgehandeld en noodzakelijke mededelingen gedaan, maar de nieuwe districts-gouverneur Bhola Balgobind deed dit op een levendige en humoristische wijze. De benoemingsperikelen binnen het bestuur zijn gelukkig opgelost.

Er werd een presentatie gehouden over stichting Cordaid (www.cordaid.nl), een ontwikkelingsorganisatie die zich richt op structurele armoedebestrijding in derdewereldlanden. Het Cordaid Service Fonds verdubbelt projectbedragen van serviceclubs tot maximaal 25.000 euro. Indien er wordt voldaan aan bepaalde criteria natuurlijk. Interessant voor de We Serve Commissie, lijkt me.

Ook ontmoet je er bekende en nieuwe mensen van andere Lionsclubs en je wisselt ervaringen uit. Na zo'n bijeenkomst ben je je weer bewust van het feit, dat je niet alleen lid bent van je eigen club, maar ook een deel van Lions International. Ik sta daar niet altijd bij stil. Toch gebeurt er veel op het niveau van wat we wel eens oneerbiedig de "bobo's" noemen. "Fight for Sight" werd bijvoorbeeld genoemd. Door een operatie van slechts 15 euro kan een staarblinde weer zien. Omdat de bijdrage van Lionsclubs vermenigvuldigd wordt met een factor 3, betekent dit voor Lionsclubs slechts een bijdrage van 5 euro per operatie. Er gebeurt natuurlijk nog veel meer. De Nova denktank heeft getracht een toekomstvisie te ontwikkelen en op 12 december is er de Nationale Conventie. Een gelegenheid om als Lionslid mee te denken over de te volgen richting en wellicht je stem te laten horen.

Maar eerst moeten we op 22 november onze stem laten horen voor de Tweede Kamerverkiezingen. Voor sommigen een gemakkelijke en voor andere een lastige keuze. Helaas bood de kieswijzer mij geen echte hulp, maar voor een aantal partijleiders gold dat gelukkig ook.

Tom Jacobs

Verlag bijeenkomst 1 november 2006

Bezoek aan Graafschap TV

Op 1 november bezochten wij - 27 Lions "sterk"- de studio van Graafschap TV te Doetinchem.

We werden ontvangen door drie enthousiaste mediaondernemers en werden getrakteerd op koffie en koek. Bij zijn openingswoord memoreerde Tom dat hij via de dochter van zijn overbuurman Henk Luttkes Willink, in contact was gekomen met Wim Maatman van Graafschap TV. Wim is de vriend van deze Hoogkeppelse dochter, dus de link was snel gelegd. Omdat de mediawereld voor velen een onbekende wereld is, leek het onze President een goed idee deze avond te organiseren.

Samen met Ronald Thuis heeft Wim de zender Graafschap TV opgericht en zijn zij op 3 juli van dit jaar de kabel opgegaan voor het gebied Graafschap, Achterhoek en Liemers. Bewust hebben ze voor de naam Graafschap TV gekozen, omdat deze naam goed aansluit bij het regiogevoel en ook de ambitie van de onderneming duidelijk toont: een regionale tv-zender zijn

voor heel Oost-Gelderland. De zender krijgt geen overheidssubsidie en is op die reden aangewezen op de eigen commerciële kracht. De commerciële regio-tv is in Nederland een betrekkelijk nieuw fenomeen. Nog maar 10 jaar geleden ging de eerste commerciële tv-zender de lucht in. Dat was toen RTL/Veronique. Inmiddels zijn er vele zenders bijgekomen, die commercieel opereren naast de publieke omroepen. Omroep Gelderland Gelderland en Omroep Brabant zijn in dit verband geen onbekenden. Omroep Gelderland is een publieke omroep en krijgt maar liefst € 14 miljoen subsidie.

Graafschap TV echter krijgt geen overheidssteun en moet zich bedruipen met reclameopbrengsten. In tegenstelling tot publieke omroepen moet Graafschap TV wel € 60.000 per jaar betalen om op de kabel te mogen uitzenden.

Het budget van Graafschap TV bedraagt - in tegenstelling tot de steun die TV Gelderland ontvangt - "slechts" € 250.000. Dat betekent dat men creatief moet zijn en heel slim en effectief met mensen en middelen moet omgaan. Een echte uitdaging dus voor deze ondernemende heren, om dagelijks een aansprekende programmering te realiseren!

Graafschap TV is een sterke groeier met momenteel bijna een half miljoen kijkers per dag. De belangstelling voor regionale TV neemt steeds meer toe. Ook in de buitengebieden zoals b.v. het dorpje Baak, kan men nu via de TV eigen plaatselijke activiteiten aanschouwen, waar voorheen slechts d.m.v. een klein krantenberichtje aandacht aan werd geschonken. Er is dus volop groeipotentie aanwezig.

Graafschap TV doet zeker haar naam eer aan, nu zij ook samenvattingen van voetbalvereniging De Graafschap uitzendt, i.s.m. Talpa. Vooraf worden er interviews afgenomen met het publiek en achteraf worden spelers gevraagd uit te leggen waarom het deze keer weer niet al te best ging.

Ook eigen producties worden gemaakt, zoals b.v. Kids for animals.

Het voornemen bestaat om binnenkort ook een business programma te gaan brengen en de theateragenda op het scherm te vertonen. Wekelijks kan de kijker al van het programma "Leu en platteland" genieten.

Kortom, Graafschap TV is een regionale zender die volop aan de weg/kabel timmert en die nog veel van zich zal laten zien!

Na de zeer interessante presentatie van de heren sluit Tom de avond af door zijn respect en waardering uit te spreken voor het management van Graafschap TV, omdat zij met een zeer gering budget uitstekende prestaties weten te leveren.

Wij wensen directie en medewerkers van Graafschap TV alle succes voor de toekomst toe!

MJV

Times to remember

of : Van het graf tot de wieg

Ik heb niet veel op met feest- en gedenkdagen. Zo staat er binnenkort geen kerstboom in de kamer en is er zeker geen sprake van een uitgebreid kerstdiner. Mijn verjaardag sla ik het liefst over: zo bracht ik onlangs mijn 60^e geboortedag in alle rust met Gus door met een bezoek aan de grootste synagoge in Europa, die van Boedapest, en een wandeling door het voormalige getto aldaar. Tijdens de aansluitende koosjere maaltijd in gezelschap van een Amerikaans echtpaar -dat mij overigens van harte feliciteerde nadat zij begrepen hadden dat ik van een familielid mobiele felicitaties kreeg- werd ons aangeraden om toch vooral eens Washington DC te bezoeken. Toen wij meedeelden dat wij al jaren geleden daar de talloze Monuments en zelfs de Oval Office bezocht hadden, ontstond een verbijsterende stilte... 's Avonds genoten wij samen van een culinaire hoogstand van de eerste orde in het befaamde Grundel, maar toen het dessert werd opgediend met vuurwerk en het zigeunerorkest naast mij Happy Birthday kwam spelen (reisdochter Marije heeft zo haar contacten) gevolgd door applaus van zeker 100 gasten, zou ik wel even weg willen zijn.

Kortom, ik houd niet erg van herdenken en gezelligheid op commando en al helemaal niet als ik de aanleiding daartoe ben. (Een enkele uitzondering daargelaten: zo kan 4 mei alleen op 4 mei herdacht worden.)

Dat neemt niet weg dat er een aantal momenten is dat het zinvol is om te herdenken of dat er een gebeurtenis is om bij stil te staan, misschien alleen al omdat de impact daarvan zo groot is geweest.

Dat laatste was het geval op vrijdag 22 november 1963. Ik was 17 jaar oud, woonde inmiddels al 1½ jaar op kamers in Leiden en zat in de eindexamenklas HBS-A. Die avond moest ik een volleybalwedstrijd spelen in Haarlem. (Ik speelde in de landelijke competitie.) Per OV daarnaar toe (sponsors bestonden toen nog niet) en de drie vrijdagmiddaglessen gespijbeeld. Laat op de avond teruggekomen trof ik het gastgezin in verbijstering aan en hoorde ik van de moord op J.F. Kennedy. Het is een korte nacht geworden. De volgende dag was dat natuurlijk het onderwerp van gesprek tijdens alle lessen. (Je ging toen nog gewoon voor 5 lessen op zaterdagmorgen naar school.) Nooit zal ik de tranen vergeten die rijkelijk vloeiden uit de ogen van

de leraar handelswetenschappen. Indrukwekkend om te zien hoe een man met een Jan Kruit-postuur ineens heel klein kan worden. Nooit meer in een klas gezeten die zo stil was. (Het toetje van de moord op Oswald mocht er ook zijn, zo live op tv.) En wie herinnert zich niet het aandoenlijke beeld van 3-jarige John John, saluerend bij het voorbij trekken van de affuit met daarop het lichaam van zijn vader.

Op een of andere manier is Kennedy altijd in ons leven gebleven. Al vrij snel na de gebeurtenissen in die novembermaand kocht ik van mijn spaarzame centjes een foto-memorial , die ik ooit uitleende en helaas nooit meer terug kreeg. Toen ik in Rotterdam ging studeren kocht ik van het geld dat ik verdiende als enquêteur bij de RET de biografie "De honderd dagen" van Schlesinger en later nog allerlei werkjes als "Who killed Kennedy" van Buchanan. Maar het later verschenen Warren Report was voor mij te dik en voor mijn studentenportemonnee te duur. (Nu voor een paar dollar te koop bij Amazon.com.)

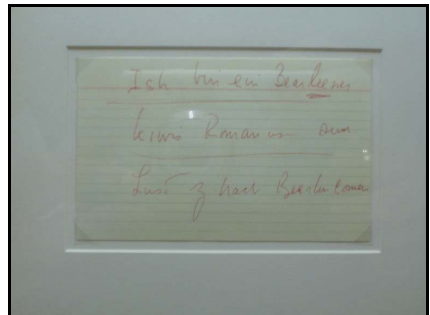
Vele jaren later waren wij diep onder de indruk toen wij het graf van Kennedy op het Arlington National Cemetery bezochten. Een eenvoudige steen, de eeuwig brandende vlam en inmiddels even naar rechts de al even simpele steen op het graf van de ook vermoorde Robert. "Toch de indrukwekkendste plaats. De geschiedenis herleefde. "Koude rillingen en kippenvel." lees ik in mijn reisverslag van 9 november 1991.

Ook vorig jaar had onze reis naar de VS een hoog Kennedygehalte. Logerend op het fraaie Cape Cod brachten wij een bezoek aan de buitenverblijven van de Kennedy's in Hyannis Port. Aangekocht in 1929 door vader Joe was het uitgegroeid tot een ware compound met fraaie huizen voor de al maar uitdijende familie. In het lokale JFK museum vertelt een vriendelijke dame over het leven van de beroemde familie. Aardige details, verteld op een manier alsof zij het zelf had meegemaakt. Een ander bezoek bracht ons naar Martha's Vineyard. Een schitterend eiland, vooral bestemd voor de happy

few. Het lidmaatschap van de lokale golfclub bedraagt vele tienduizenden dollar per jaar en een rondje van 18 holes kost een paar duizend dollar. Daarmee vergeleken is golf in Nederland op het niveau volkssport in te schalen. De enige Kennedy-link die het eiland heeft is de Chappaquiddickbridge, waar in 1968 Ted Kennedy onder nooit opgehelderde omstandigheden vanaf reed, hetgeen zijn passagiere Mary Jo Kopechne met de dood moest bekopen. Een schandaal was geboren.

Onvergetelijk in onze Kennedy herinneringen is het JFK Presidential Library and Museum in Boston. Een schitterend gebouw met uitzicht op de oceaan waarop JFK zo graag zeilde. Het museum geeft een fraai overzicht van de stappen die JFK zette op weg naar het presidentschap en de jaren daarna. Het meest hilarisch was voor ons wel het spiekbriefje dat JFK gebruikte tijdens zijn beroemde bezoek aan Berlijn waar hij de beroemde zin sprak "Ich bin ein Berliner". Op zijn spiekbriefje stond in werkelijkheid "Ish bin ein Bearleener".

Een toetje tijdens ons verblijf in Boston was een uitstapje naar Brookline (niet te verwarren met het New Yorkse Brooklyn) waar het geboortehuis van JFK staat. Een redelijk groot huis is een rustige laan met fraaie bomen waar de familie gewoond heeft tot het steeds groeiend aantal kinderen verhuizen noodzakelijk maakte. Een vriendelijke ranger gaf ons een privé-rondleiding van een uur. Met een groot Kennedygevoel in het hart en de biografie van Rose Kennedy "Times to remember" in de hand op weg naar huis.

TTR thuis gelezen. Een boeiende inkijk in het leven van een geslaagde familie die moeilijke tijden bepaald niet bespaard zijn gebleven. Al blijft het moeilijk te verteren dat de soms behoorlijk grillige vader Joe zijn dochter Rosemarie buiten medeweten van zijn vrouw een lobotomie liet ondergaan. Uiteindelijk is de dochter in een inrichting belandt, waarover het boek overigens zwijgt. Het gereede vermoeden bestaat dat dochterlief alleen dyslexie had.

Een paar weken geleden wandelden wij een week in het fraaie Zuid-Limburgse landschap. Ook daar liepen wij tegen een Kennedy-moment aan.

In Vaals staat het fraaie kasteel Bloemendaal. (Nu helaas een restaurant van vd Valk, maar ook het mooie onderkomen van een Lionsclub.) Wij herinnerden ons dat ooit moeder Rose daar een tijd heeft gewoond en gestudeerd. Het liefst was zij naar Frankrijk gegaan, maar helaas "as the result of a crisis between church and state, the teachings convents had been closed." Duitsland kon een alternatief zijn maar "Since Bismarck, the teaching orders of nuns has been banned in Germany." En dus werd het Blumenthal in Vaals, "a little Franco-German-and-much-mixed Roman Catholic enclave in the peaceful Dutch landscape". Aan de katholieke opvoeding mocht natuurlijk niet worden getornd. Uit haar brieven naar huis bleek zij daar een prima tijd te hebben gehad (paps stuurde regelmatig geld voor Europese reisjes) en ook iets bijzonders te hebben meegemaakt. In een brief aan haar ouders in mei 1909 schreef zij: "We had quite a celebration here after the news came of the birth of Holland's little princess. We sang the Dutch national song, and made speeches after dinner, telling how glad the representatives of the different nations here were that the Queen had a little successor."

Zoals gezegd heb ik niet veel op met feest- en gedenkdagen. Zo weet ik slechts bij benadering de sterfdagen van mijn moeder en schoonvader. Dat is al weer zo lang geleden. Dat betekent natuurlijk niet dat zij uit het geheugen verdwenen zijn. Maar herdenken op dagen waarop je geacht wordt dat te doen staat mij tegen. Ik geef de voorkeur aan mijn zelfgekozen Times to Remember. Die zijn mij dierbaar.

HB

Verjaardagen

In de afgelopen periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

<i>Toon van Oudheusden</i>	<i>20 oktober</i>	<i>(74 jaar)</i>
<i>Siert Wieringa</i>	<i>21 oktober</i>	<i>(53 jaar)</i>
<i>Mario Toepoel</i>	<i>23 oktober</i>	<i>(42 jaar)</i>
<i>Hans Bruyn</i>	<i>27 oktober</i>	<i>(74 jaar)</i>
<i>Bart Jaap Pull ter Gunne</i>	<i>31 oktober</i>	<i>(60 jaar)</i>

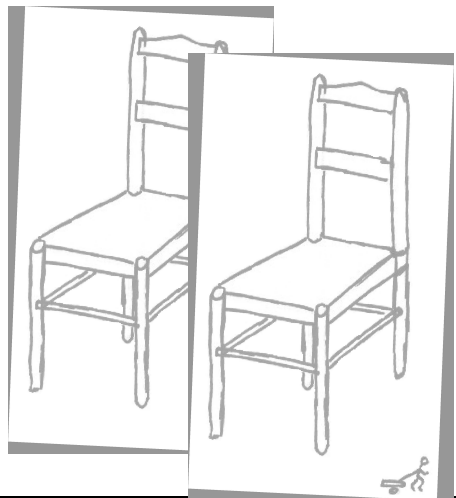
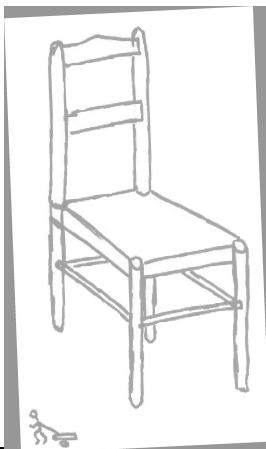
Bij deze (nogmaals) gefeliciteerd.

In de komende maand hopen

<i>Koos Kuiper</i>	<i>2 december</i>	<i>(54 jaar)</i>
<i>MartinLiefink</i>	<i>11 december</i>	<i>(61 jaar)</i>
<i>Chris Geurink</i>	<i>14 december</i>	<i>(53 jaar)</i>

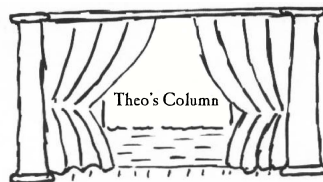
hun verjaardag te vieren.

We wensen hen een fijne verjaardag toe.

De Theaterhater

Ik had hem al zien zitten. Achter in het zaaltje waar we met het tweede Geheim van Doesburg hadden opgetreden. De kinderen waren enthousiast over het optreden en de ouders idem dito. En terecht, want de voorstelling was er eentje om in te lijsten. Het wil bij kindervoorstellingen allemaal wel eens anders lopen dan je gepland had maar deze keer liep alles zoals we gehoopt en gerepeteerd hadden.

Het voordeel van 10-jarige kinderen is dat ze allemaal wel eens op het toneel hebben gestaan, dat ze veel taalvaardiger zijn dan twee jaar daarvoor en dat ze een geweldig soort toewijding hebben voor hetgeen ze aan het doen zijn. Het is mijn diepe -maar uiterst subjectieve- overtuiging dat mensen zo rondom hun tiende jaar op hun best zijn. Mooier worden ze niet meer. Integendeel. Daarna wordt het allemaal snel minder.

Maar al deze schoonheid en toewijding was aan de man achter in de zaal voorbij gegaan. Hij was me bij binnenkomst niet opgevallen en ik was er ook niet zeker van of hij voor of na de voorstelling was gekomen. Hoe dan ook, hij keek niet blij en vormde daarmee een rauw contrast met zijn omgeving die bestond uit een kolkende emulsie van uitgelaten spelertjes in een trots publiek.

Ik liep naar de man toe. Hij had zijn jas al aan. Of had hij hem nog aan?

“Hoe vond u de voorstelling?” vroeg ik hem. Hij richtte zijn hoofd op en keek mij een ogenblik vragend aan.

“Ik ben de regisseur van de groep.” stelde ik mij half voor.

“Oh, bent u dat.” sprak de man op een toon die weinig eerbied voor het vak verried. “U bent dus de toneelmeester van mijn dochter...”

Ik reageerde niet meteen omdat ik overwoog of ik de man het verschil tussen toneelmeester en docent drama uit zou leggen, maar voor ik daar uit was vervolgde de man, die de stilte opvatte als een verzoek om meer informatie: “Christel. Die daar loopt.”

Ik hoefde niet te kijken. Ik wist wie Christel was. Christel was goud. Een groter genoegen dan een Christel in je groep kan je als dramadocent niet

hebben. Ver voor de les begint zie je ze al over het schoolpleintje rennen, haastig zwaaiend. Hijgend stormt ze je lokaal binnen, roept "hoi Theo" en begint te vertellen over haar belevenissen van de afgelopen week of te vragen wat we gaan doen. Ze snapt het vak en het belang ervan. Ze speelt gemakkelijk en naturel, doorziet de mensen om haar heen en voelt de dramatische kracht van de moeilijke situaties waarin ze verkeren. Kortom, Christel is überleuk. En dit was dus haar vader.

"Hebt u genoten van de voorstelling?" vroeg ik nogmaals.

"Ik heb hem niet gezien." zei de man zonder een sprankje moeite.

Ik keek hem verbaasd aan. "Te druk?" vroeg ik nog.

"Ach nee, ik heb niks met dat theater. Het schiet niet op. Heel de tijd op zo'n stoel zitten kijken naar die kinderen. Is niks voor mij."

Ik was verbijsterd. De man wist niet wat hij gemist had. Kende zijn dochter niet, zoveel was wel zeker. Kòn zijn dochter niet kennen als hij haar nooit had zien toneelspelen.

"U bent meer een sportman?" bood ik hem een uitweg.

"Misschien wel." sprak hij bedachtzaam. "Misschien had Christel wel een jongetje moeten zijn. Dat had ik misschien wel leuker gevonden."

Papillons

Beste Papillons.

Het is gelukt, we kunnen met ons allen naar de Kerstmarkt in Kasteel Middachten op woensdag 13 december 2006.

Aansluitend gezellig met elkaar eten bij "de Componist" in Doesburg, dat een Hanzerrestaurant is.

We kunnen er vanaf 16.00 uur terecht en eventueel een drie gangen menu nuttigen à € 19,75.

Op Middachten zijn te zien:

S Decoraties met hulst

S Sfeervol versierde kamers

S (In de bijgebouwen) Kerstmarkt met handgemaakte Kerstdecoraties en cadeautjes

De entree bedraagt € 8,00

We verzamelen om 14.00 uur in de Stationsstraat in Doetinchem waar voldoende gratis parkeerruimte is. We verwachten om 14.30 uur bij Kasteel Middachten in de Steeg te arriveren.

Wij nemen aan dat er samen gereden wordt en dat diegenen die elders wonen van daaruit vertrekken en rechtstreeks naar Middachten gaan. Wij willen dit wel graag weten.

Gaarne opgave "ja" of "nee" voor 10 december a.s. bij Mieke of Janny.

Mieke Niessink j.niessink@12move.nl tel.0314-641731

Janny Thijssen jan.janny.thijssen@gmail.com tel.0314-324876

Hartelijke groeten Mieke Niessink en Janny Thijssen.

Commissies

● Activiteiten

Hans de Vries, voorzitter

Peter Bob Peerenboom, vice-voorzitter

Herman van den Broek

Hans Kietselaer

Martin Liefink

Jan Loggers

Bart-Jaap Pull ter Gunne

Kees van Steenberg

Mario Toepoel

● Bulletin & ICT

Theo Soontiëns, voorzitter

Kees van Steenberg, ICT officer

Han Meibergen, Smoelenboek

Henk Breuker

Henk Dijk

Henk Drost

Bart-Jaap Pull ter Gunne

Ruud Wink

● Foto officer

Henk Drost

● Interservice

Toon van Oudheusden

Henk Breuker

Bert Lamers

● Jeugd

Henk Dijk, voorzitter

John Brands, vice-voorzitter

Chris Geurink

Mario Toepoel

● Jumelage

Jan Kruit, voorzitter

Jan van Iersel, vice-voorzitter

Henk Drost

Gerard Hehenkamp

Toon van Oudheusden

Marnix Jansen Venneboer

● Kascontrole

Gerard Roelofs

Aart van Silfhout

● Leden

Henk Drost, voorzitter

Koos Kuiper

Bert Lamers

● Milieu officer

Hans Bruyn

Koos Kuiper

● Public Relations

Ruud Wink

● Sjoelbak & Vaantjes

Henk Kets

Harry Mathijssen

Jan Thijssen

● Tail Twisters

Chris Geurink

Jan Jurriens

● Uitbreiding

Henk Breuker

Henk Drost

Jan Kruit

● We Serve

Wim Fromme, voorzitter

Toon Gasseling, vice-voorzitter

John Brands

Jan van Iersel

Jos Niesink

Siert Wieringa

Ruud Wink